



(Sl. 2.) Drevored jagnedov.

Mure, kjer šume jagnedi otožno jesensko pesem... (Sl. 2.)

reki ter pripovedke in pesmi. Do zadnjih časov je bila v rabi domača bela platnena obleka, kar je dajalo vsem z nizkimi, lesenimi, s slamo kritimi hišami poseben domačnost in ljudski značaj.

Značaj prekmurskega Slovence se razodeva v tihi skromnosti in delavnosti, v ljubezni do petja in umetnosti ter v verskem čustvovanju in mišljenju, ki prešinja vse njegovo zasebno in javno življenje. Do osvobojenja je bil to najbolj zapuščeni del slovenske zemlje. V teh petnajstih letih po osvobojenju pa se Slovenska krajina vedno bolj vključuje v kulturno življenje Slovenije in vedno bolj napréduje.

Pravkar je izšla poučna knjiga, ki bi je ne smelo manjkati v nobeni šolski knjižnici: »Slovenska krajina«. Zbornik ob petnajstletnici osvobojenja. Uredil Vilko Novak. Beltinci 1935. — Dragi prijateljski, odprite jo in v teh žalostnih novembrskih dneh v duhu potujte v ravnine preko

Lado Jerše:

Klopotec.

Od Mure do Ptujkega polja,
od Svete Ane do háloških tal,
kjer Drava vije svoj val,
prepeva klopotec
mogočno iz dneva v dan

pesem žitnih poljan,
trat in valov,
ubranih glasov,
pesem žlahtnih goric
in naših pravic.

Joža Vovk:

Trije tatovi.

Psička Hov in Lajarad
sta klobaso izmaknila,
pa seveda rada bi
z njo se brž oba mastila.

»Jaz sem jo zavohal prvi!«
drobno cvili mali Hov,
Lajarad pa se zadere,
da odmaknil je pokrov.

»Jaz sem jo do tu prinesel!«
noče Hov odnehati,
Lajarad pa taco dvigne:
»Laž! Ne boš je žrl ti!«

Lajaradu zdaj je dosti
pa se v Hova zakadi,
Hov — ne bodi len — ga grize,
boj se vname, teče kri...

»Stoj! Zapik!« dé Lajarad,
»pa naj obvelja pravica!« —
»Dobro,« reče mali Hov,
»vsakemu gre polovica!«

Toda, kje je zdaj klobasa,
gledata začudeno?
»Dober tek!« dé maček Mjav,
ki klobaso je ukral...